

Hanne Krogh ble ikke fornærmet selv om hun ble introdusert som Elisabeth Andreassen – en av svært få skjønnhetsfeil (alle elegant håndtert) fra Alexander i løpet av en massiv konsert.

Benny Anderssons countrysang «Det är vi ändå», framført i duett med Elisabeth Andreassen, ble ett av svært mange høydepunkter i operaen.

Etter at de hadde framført et bit av Bachs dobbeltkonsert for to fioliner, ga felevennene Arve og Alex seg i kast med et show off-stykke hvor de spilte på alle tenkelige måter. Her samarbeider de to om å spille én fiolin.

– Akkurat dette jeg ville

– Jeg er utrolig fornøyd og lettet, det var akkurat dette jeg ville: Vise nye talenter og nye sider av kjente artister, oppsummerer Alexander Rybak etter ukas opera-suksess.

AV ANN-TURI FORD
ann.t.ford@amta.no
66 91 32 30

De var der alle sammen: Petter Stordalen med dame, Per Sundnes med Tore Lenngren, Stanghelle, Barratt Duene og Wenche Foss. Hele salen og alle konsertsalens balkonger var fylt under Den norske operas oppsetning av «Alexander Rybak med gjester».

Av medier var det imidlertid bare Dagbladet og Amta som var til stede – ved siden av TV2 som gjorde opptak av hele konserten. Litt forstyrrende var det at kamerafolkene gikk fram og tilbake over scenen, men det overskygget likevel ikke opplevelsen. Frynsegoden er dessuten at de som ikke fikk billetter kan glede seg til å se konserten på tv i løpet av høsten.

Sjangerfri

Åpenhet er Alexander Rybaks varemerke, og i operaen presenterte han like godt de fleste sjangere: Folkemusikk, jazz, klassisk, pop, rock, musikal og country.

Først ute på scenen var foreldrene Natasja og Igor. Så fulgte Barratt Dues juniororkester (hvor han selv startet sin orkesterkarriere), nesodding og sanger Thomas Stanghelle med mormoren Mathilde Marker på 91 år (som denne kvelden debuterte i operaen!), pianist Gunnar Flagstad og sanger Didrik Solli-Tangen.

Etter pausen ventet den mer popmusikalske siden av Rybaks vennskare: Frikar, Hanne Krogh, «Bettan» Andreassen, stemmesterke Stephen Ackles – og Vivaldi-orkesteret som faren Igor leder. Igor Rybak har for øvrig vært mer vant med å sitte i felerekkene i operaens orkestergrav enn å stå på scenen slik han gjorde denne uka.

Ståkarakter

– Hvordan ble karakteren på spilleeksamenen, tror du?

– He he, det ble ikke egentlig en eksamen likevel. En slik eksamen holder man jo med tanke på å få seg jobb. Nå har jeg jo nok jobber.

Han synes ikke det var vanskelig å velge ut gjestene og vil absolutt gjerne gjøre noe lignende igjen.

– Det som er forskjellen på en slik konsert og det jeg nå holder på med ellers, er det å være mange på scenen. Det er litt rart for meg som har vært vant til å være alene nå.

– Et under

Presentert som en god venn ble også Thomas Stanghelle.

– Thomas har brakt meg verden rundt til USA, Kina – og Lyngdal. Nå kan jeg gjøre gjengjeld, konstaterte Alexander før kompisene la i vei med sin kjenningsmelodi «All I have to do is dream».

Thomas hadde også med seg mormoren sin, Mathilde Marker (91). Hun betegnet sin oppreden i operaen som «et under» og framførte «Hvit syrin».

– Jeg har sunget mange steder, men aldri i operaen, bemerket hun.

Kranglestreng

Alexander trekker ellers overfor Amta spesielt fram sin gamle venn fra «taket» Dennis Storhøi, sin «lekekamerat» fra Barratt Due sangeren Didrik Solli-Tangen og gleden ved å vise Arve Tellefsens folkelige side.

Han viste seg dessuten som

Alexander viste fram sine viktigste musikalske venner da han slapp til på landets mest prestisjetunge scene: (f.v.) Frikar-danser Torkjell Børshheim, Thomas Stanghelle (ved mormor Mathilde Marker som er delvis skjult), Stephen Ackles, Hanne Krogh og Elisabeth Andreassen. I bakgrunnen sitter Vivaldi-orkesteret.

Alle foto: Ann-Turi Ford

en rutinert og trivelig konferansier i tillegg til musiseringen. Ikke alle ville taklet det at skulderstøtta falt av helt i starten av åpningsnummeret like godt som han gjorde tirsdag. Eller at den nye strengen var ekstra kranglete, eller det at han glemte at Hanne Krogh skulle komme før Elisabeth Andreassen. Sistnevnte påpekte hvor mye glede vi har i vente fra «denne gutten».

Alex-kloninger

Grep som å lure inn strofer fra både Abba og Jerry Lee Lewis inn i Antonio Bazzinis «La runde des lutins» hjalp de av salens barn som synes den første avdelingen, som i hovedsak var klassisk, ble litt lang. For Alexanders bestevenner, barna var selvsagt på plass. Familier hadde reist helt fra Nord-Norge for å oppleve konserten. Og

etterpå ventet blant mange andre en liten gutt Alexander Rybak-vest og felekasse ved scenekanten.

– Sånt er veldig gøy. Nok en gang er det akkurat slik jeg ville at det skulle være: At flest mulig aldersgrupper og folk er representert, sier han og levner liten tvil om at han tar hvert eneste barn på alvor.

Se alle bildene på amta.no

Nora Brandsnes Pedersen (6), Marie Røsand Brandsnes (5) og Ask Røsand Brandsnes (7) hadde tatt turen helt fra Sandnessjøen for å høre sitt idol.

Etter konserten hadde en håpefull gruppe tatt oppstilling ved scenekanten. Legg merke til den lille Alex-kloningen med hvit skjorte, svart vest og felekasse til venstre.